

Ministerul Finanțelor Publice

Agencia Națională de Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor
Publice a județului Hunedoara

DECIZIA NR. 192 emisă de DGFP Hunedoara în anul 2010

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Hunedoara, a fost sesizată de Administrația Finanțelor Publice a municipiului X , prin adresa nr. X, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice Hunedoara, sub nr. X , asupra contestației formulată de **dl. X din X** , cu domiciliul în X , județul Hunedoara, cu sediu procesual ales în X , împotriva **Deciziei de calcul al taxei de poluare pentru autovehicule nr. X** emisă de Administrația Finanțelor Publice a municipiului X , referitor la suma de **X lei** reprezentând taxă de poluare pentru autovehicule.

De asemenea petentul solicită **anularea chitanței X** și **restituirea sumei de X lei**, plus rata dobânzii de la momentul perceperii taxei și până la momentul restituirii.

Referitor la depunerea în termen a contestației, Decizia nr. X a fost comunicată către petent, în data de **X**, conform semnăturii de pe exemplarul deciziei, anexată în copie la dosarul contestației.

Contestația formulată de **dl. X din X** , a fost depusă la Administrația Finanțelor Publice a municipiului X , fiind înregistrată sub nr. X .

Contestația a fost depusă în termenul legal prevăzut de art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92 / 2003, Republicată, privind Codul de procedură fiscală, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului HUNEDOARA este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. Prin contestația formulată, **dl. X din X** , solicită anularea deciziei de calcul al taxei pe poluare nr. X și restituirea sumei de X lei, achitată la Trezoreria municipiului X cu chitanța X / X , cu titlu de taxă de poluare.

Potentul apreciază obligarea la plata taxei speciale pentru autoturisme și autovehicule ca fiind nelegală, în condițiile în care are o baza ilegală și discriminatorie față de legislația comunitară.

II. Organele fiscale din cadrul Administrației Finanțelor Publice a municipiului X , au consemnat următoarele:

Urmare cererii contribuabilului, înregistrată la organul fiscal sub nr. X din data de X , prin care s-a solicitat calcularea taxei pe poluare pentru autovehicule în vederea efectuării primei înmatriculări în România a autovehiculului marca X , s-a emis Decizia de calcul al taxei de poluare pentru autovehicule nr. X , prin care s-a stabilit o taxă de poluare în sumă de **X lei**.

III. Luând în considerare motivele invocate de contestator, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative aplicabile, se retin următoarele :

DI. X , are domiciliul în X , județul Hunedoara, cu domiciliul procesual ales în X , având CNP X.

Referitor la încadrarea juridică a cererii formulate de către **dl. X** , petentul a înțeles să formuleze o **Plângere prealabilă** . In speță, trebuie făcută distincție între cele două capete de cerere, astfel:

- **anularea Deciziei de calcul al taxei de poluare pentru autovehicule nr. X** , prin care s-a stabilit o taxă de poluare în sumă de **X lei**;
- **anularea chitanței X și restituirea sumei de X lei, plus rata dobânzii de la momentul perceperii taxei și până la momentul restituirii.**

III.1. Referitor la capătul de cerere privind anularea Deciziei de calcul al taxei de poluare pentru autovehicule nr. X , prin care s-a stabilit o taxă de poluare în sumă de X lei;

În drept, Plângerea prealabilă a fost formulată în temeiul dispozițiilor art. 7 din Legea nr. 554 / 2004 a contenciosului administrativ.

“CAP. 2 Procedura de soluționare a cererilor în contenciosul administrativ

ART. 7*) Procedura prealabilă

(1) Înainte de a se adresa instanței de contencios administrativ competente, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim printr-un act administrativ individual trebuie să solicite autorității publice emitente sau autorității ierarhic superioare, dacă aceasta există, în termen de 30 de zile de

la data comunicării actului, revocarea, în tot sau în parte, a acestuia.

(1¹) În cazul actului administrativ normativ, plângerea prealabilă poate fi formulată oricând.

(2) Prevederile alin. (1) sunt aplicabile și în ipoteza în care legea specială prevede o procedură administrativ-jurisdicțională, iar partea nu a optat pentru aceasta.

(3) Este îndreptățită să introducă plângere prealabilă și persoana vătămată într-un drept al său sau într-un interes legitim, printr-un act administrativ cu caracter individual, adresat altui subiect de drept, din momentul în care a luat cunoștință, pe orice cale, de existența acestuia, în limitele termenului de 6 luni prevăzut la alin. (7).

(4) Plângerea prealabilă, formulată potrivit prevederilor alin. (1), se soluționează în termenul prevăzut la art. 2 alin. (1) lit. g).”

Astfel, pentru capătul de cerere privind anularea Deciziei de calcul al taxei de poluare pentru autovehicule nr. X, prin care s-a stabilit o taxă de poluare în sumă de X lei, sunt aplicabile dispozițiile TITLUL IX - Soluționarea contestațiilor formulate împotriva actelor administrative fiscale, CAPITOLUL I - Dreptul la contestație, art.205 alin.(1), art.206 alin.(2) și CAPITOLUL II - Competența de soluționare a contestațiilor. Decizia de soluționare, art. 209 din Ordonanța Guvernului nr. 92 / 2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, care arată:

“ART. 205 Posibilitatea de contestare

(1) Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit legii. Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, în condițiile legii.

ART. 206 Forma și conținutul contestației

(2) Obiectul contestației îl constituie numai sumele și măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat, cu excepția contestației împotriva refuzului nejustificat de emiteră a actului administrativ fiscal.”

ART. 209*) Organul competent

(1) Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, deciziilor pentru regularizarea situației emise în conformitate cu legislația în materie vamală, a măsurii de diminuare a pierderii fiscale stabilite prin dispoziție de măsuri, se soluționează de către:

a) structura specializată de soluționare a contestațiilor din cadrul direcțiilor generale ale finanțelor publice județene sau a municipiului București, după caz, în a căror rază teritorială își au domiciliul fiscal contestatarii, pentru contestațiile care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorii vamală, accesorii ale acestora, precum și măsura de diminuare a pierderii fiscale, în cuantum de până la 3 milioane lei;”,

coroborate cu precizările ORDINUL MINISTERUL ECONOMIEI ȘI FINANTELOR Nr. 986 din 30 iunie 2008 pentru aprobarea procedurii privind stabilirea taxei pe poluare pentru autovehicule, la anexa 4 se prevede:

„ANEXA 4

...Prezenta decizie reprezintă titlu de creanță și constituie înștiințare de plată conform legii.

Prezenta decizie poate fi contestată în termen de 30 de zile de la data comunicării, sub sancțiunea decăderii, potrivit art. 207 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, la organul fiscal competent, potrivit art. 209 alin. (1) din același act normativ.”

Întrucât **Decizia de calcul al taxei de poluare pentru autovehicule nr. X** cuprinde mențiunea că:

„Prezenta decizie poate fi contestată în termen de 30 de zile de la data comunicării, sub sancțiunea decăderii, potrivit art. 207 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, la organul fiscal competent, potrivit art. 209 alin. (1) din același act normativ”, în speță nu sunt incidente dispozițiile cu privire la căile de atac pe procedura contenciosului administrativ, **drept urmare Plângerea prealabilă trebuie privită ca fiind Contestație împotriva titlului de creanță, respectiv împotriva Deciziei de calcul al taxei de poluare pentru autovehicule nr. X**, în condițiile prevăzute de dispozițiile art. 205 și următoarele din Codul de procedură fiscală.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205, art. 206 și art. 209 alin.(1) lit.a) din Ordonanța Guvernului nr. 92 / 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Hunedoara este investită să se pronunțe asupra contestației pentru **capătul de cerere privind anularea Deciziei de calcul al taxei de poluare pentru autovehicule nr. X**.

Cauza supusă soluționării o constituie legalitatea Deciziei de calcul al taxei de poluare pentru autovehicule nr. X emisă de Administrația Finanțelor Publice a municipiului X , referitor la suma de X lei reprezentând taxă de poluare pentru autovehicule.

În fapt, la data de X , dl. X din X a solicitat prin cererea înregistrată la Administrația Finanțelor Publice a municipiului X sub nr. X, în vederea efectuării primei înmatriculări în România, stabilirea taxei pe poluare pentru autovehiculul marca X tip X , Categ_auto X, norma de poluare X, număr de identificare X, serie carte auto X, anexând la cerere documentele necesare pentru efectuarea calculului.

Prin urmare, organul fiscal din cadrul Administrației Finanțelor Publice a municipiului X , a stabilit taxa pe poluare pentru autovehiculul marca X , în baza documentației depuse de contribuabil și a elementelor de calcul prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 7 / 2009 privind modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50 / 2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, emițând Decizia de calcul al taxei pe poluare pentru autovehicule nr. X , prin care a fost stabilită taxa de poluare în sumă de X lei.

În drept, speței supuse soluționării îi sunt aplicabile prevederile art.4 lit.a și art.5 alin.1 - 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50 / 21.04.2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, unde se precizează că:

“Art. 4 Obligația de plată a taxei intervine:

a) cu ocazia primei înmatriculări a unui autovehicul în România; [...].”

Art. 5 “(1) Taxa se calculează de autoritatea fiscală competent.

(2) Pentru stabilirea taxei, persoana fizică sau persoana juridică, denumite în continuare contribuabil, care intenționează sa efectueze înmatricularea autovehiculului va depune documentele din care rezultă elementele de calcul al taxei, prevăzute în normele metodologice de aplicare a prezentei ordonanțe de urgență.

(3) Valoarea în lei a taxei se determină pe baza cursului de schimb valutar stabilit în prima zi lucrătoare a lunii octombrie din anul precedent și publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene”

Întrucât **dl. X din X** a achiziționat un autovehicul marca X , pe care a dorit să îl înmatriculeze în România, iar legislația fiscală prevede în mod expres plata taxei pe poluare cu ocazia primei înmatriculări în România, rezultă că aceasta este, în mod legal, datorată de către petent.

În ceea ce privește cuantumul taxei pe poluare calculată în sarcina contribuabilului, se reține că aceasta a fost stabilită în baza documentelor depuse de către petent din care rezultă caracteristicile autoturismului, precum și a elementelor de calcul prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 7 / 2009 privind modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50 / 2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, organele fiscale procedând la calcularea taxei pe poluare, mai precis conform anexelor 1,2 și 3 din ordonanță.

Se reține că, petentul nu contestă ca fiind eronat calculul taxei stabilit de organul fiscal, ci doar că **taxa este percepută ilegal și discriminatoriu.**

Motivațiile petentului că taxa este neconformă cu prevederile legale și contravine în mod flagrant cu două tratate europene, **nu pot fi luate în considerare în soluționarea favorabilă a contestației**, în condițiile în care instituirea taxei pe poluare reprezintă opțiunea legiuitorului național, iar organele fiscale sunt obligate să respecte prevederile Ordonanței Guvernului nr. 92 / 2003, Republicată, privind Codul de procedură fiscală, potrivit cărora:

Art.1 “(1)Prezentul cod reglementează drepturile și obligațiile părților din raporturile juridice fiscale privind administrarea impozitelor și taxelor datorate bugetului de stat și bugetelor locale, prevăzute de Codul fiscal. [...]

(3) Prin administrarea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat se înțelege ansamblul activităților desfășurate de organele fiscale în legătură cu:

a) înregistrarea fiscală;

b) declararea, stabilirea, verificarea și colectarea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat;

c) soluționarea contestațiilor împotriva actelor administrative fiscale.”

Art.5 “Organul fiscal este obligat să aplice unitar prevederile legislației fiscale pe teritoriul României, urmărind stabilirea corectă a impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidate.”

Art.13 “Interpretarea reglementărilor fiscale trebuie să respecte voința legiuitorului așa cum este exprimată în lege.”

Față de cele prezentate, reiese că organele fiscale teritoriale nu au competența materială de a se pronunța asupra unui act normativ emis de guvern, în speță Ordonanța de urgență a Guvernului nr.7 / 2009, ci au obligația de a aplica întocmai prevederile legale.

Ca urmare, la stabilirea sumei de plată, organul fiscal a aplicat întocmai prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 7 / 2009 privind modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50 / 2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, stabilind taxa în funcție de documentele anexate de petent la cererea pentru stabilirea cuantumului taxei datorate.

În consecință, se constată că, organele fiscale au procedat, în mod legal, la stabilirea taxei pe poluare, **urmând a se respinge, ca neîntemeiată, pentru capătul de cerere referitor la contestația împotriva Deciziei de calcul al taxei de poluare pentru autovehicule nr. X** emisă de Administrația Finanțelor Publice a municipiului X , referitor la suma de **X lei** reprezentând taxă de poluare pentru autovehicule.

III.2. Referitor la capetele de cerere privind anularea chitanței X și restituirea sumei de X lei, plus rata dobânzii de la momentul perceperii taxei și până la momentul restituirii, cauza supusă soluționării este dacă D.G.F.P. a județului Hunedoara, prin Biroul de soluționare a contestațiilor are competență de a soluționa aceste capete de cerere.

În fapt, prin **chitanța X / X** petentul a achitat la Trezoreria municipiului X , suma de **X lei** cu titlu de taxă de poluare, taxa de poluare stabilită prin Decizia de calcul al taxei de poluare pentru autovehicule nr. X .

Asfel, prin chitanța X / X , emisă de Trezoreria municipiului X , nu se stabilesc impozite și taxe, ci se face dovada achitării de către contribuabil a unei taxe stabilite de organele fiscale.

În drept, **Plângerea prealabilă** a fost formulată în temeiul dispozițiilor art. 7 din Legea nr. 554 / 2004 a contenciosului administrativ.

“CAP. 2 Procedura de soluționare a cererilor în contenciosul administrativ

ART. 7*) Procedura prealabilă

(1) Înainte de a se adresa instanței de contencios administrativ competente, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim printr-un act administrativ individual trebuie să solicite autorității publice emitente sau autorității ierarhic superioare, dacă aceasta există, în termen de 30 de zile de la data comunicării actului, revocarea, în tot sau în parte, a acestuia.

(1[^]1) În cazul actului administrativ normativ, plângerea prealabilă poate fi formulată oricând.

(2) Prevederile alin. (1) sunt aplicabile și în ipoteza în care legea specială prevede o procedură administrativ-jurisdicțională, iar partea nu a optat pentru aceasta.

(3) Este îndreptățită să introducă plângere prealabilă și persoana vătămată într-un drept al său sau într-un interes legitim, printr-un act administrativ cu caracter individual, adresat altui subiect de drept, din momentul în care a luat cunoștință, pe orice cale, de existența acestuia, în limitele termenului de 6 luni prevăzut la alin. (7).

(4) Plângerea prealabilă, formulată potrivit prevederilor alin. (1), se soluționează în termenul prevăzut la art. 2 alin. (1) lit. g).”

Astfel, pentru capătul de cerere privind anularea chitanței X și restituirea sumei de X lei, plus rata dobânzii de la momentul perceperii taxei și până la momentul restituirii, sunt aplicabile dispozițiile TITLUL IX - Soluționarea contestațiilor formulate împotriva actelor administrative fiscale, CAPITOLUL II - Competența de soluționare a contestațiilor. Decizia de soluționare, art. 209 din Ordonanța Guvernului nr. 92 / 2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, care arată:

“ART. 209*) Organul competent

(2) Contestațiile formulate împotriva altor acte administrative fiscale se soluționează de către organele fiscale emitente.”

În consecință se reține ca soluționarea contestației pentru aceste capete de cerere intră în competența organului fiscal emitent al actului administrativ contestat, în conformitate cu prevederile art. 209

alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Având în vedere cele prezentate mai sus, **D.G.F.P. a județului Hunedoara, prin Biroul de soluționare a contestațiilor nu are competență materială de a soluționa contestația pentru aceste capete de cerere privind anularea chitanței X / X și restituirea sumei de X lei, plus rata dobânzii de la momentul perceperii taxei și până la momentul restituirii**, motiv pentru care urmează a se declina competența în favoarea Administrația Finanțelor Publice a municipiului X .

Față de cele arătate și în temeiul Ordonanței Guvernului nr. 92 din 24 decembrie 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se

DECIDE :

Art. 1 - Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de dl. X din X , pentru capătul de cerere privind Decizia de calcul al taxei de poluare pentru autovehicule nr. X emisă de Administrația Finanțelor Publice a municipiului X , referitor la suma de X lei reprezentând taxă de poluare pentru autovehicule.

Art. 2 - Declinarea competenței de soluționare a contestației formulată de dl. X din X pentru capetele de cerere privind anularea chitanței X / X și restituirea sumei de X lei, plus rata dobânzii de la momentul perceperii taxei și până la momentul restituirii, în favoarea Administrația Finanțelor Publice a municipiului X .

Prezenta poate fi atacată la Tribunalul Hunedoara, în termen de 6 luni de la comunicare.

Director Executiv